

چه رانندگانی خطرناک‌تر هستند؟

شاید تصور می‌کنید رانندگان خشن و پرخاشگر خطرناک‌ترین افرادی هستند که در جاده‌ها حرکت می‌کنند. اما در حقیقت رانندگان خسته و بی‌حوصله بیش‌ترین میزان خطر را در جاده‌ها به وجود می‌آورند و درصد زیادی از حوادث به واسطه وجود آن‌ها در مسیر حرکت اتفاق می‌افتد.

سلامت نیوز: شاید تصور می‌کنید رانندگان خشن و پرخاشگر خطرناک‌ترین افرادی هستند که در جاده‌ها حرکت می‌کنند. اما در حقیقت رانندگان خسته و بی‌حوصله بیش‌ترین میزان خطر را در جاده‌ها به وجود می‌آورند و درصد زیادی از حوادث به واسطه وجود آن‌ها در مسیر حرکت اتفاق می‌افتد.

در تحقیقاتی که توسط جین هاروی از دانشگاه نیوکاسل انجام شده است دانشمندان متوجه شدند بی‌حوصلگی و خستگی بیش‌تر از داشتن روحیه پرخاشگری باعث تشویق رانندگان به داشتن تجربه رانندگی پرخطر در جاده می‌شود. این موضوع سبب می‌شود آن‌ها با احتمال یک و نیم برابر بیش‌تر از رانندگان دیگر در خطر تصادف قرار بگیرند. شنیدن این موضوع عجیب نیست که بسیاری از این رانندگان جوان هستند و تجربه کم‌تری هم در پشت فرمان دارند.

او در این باره گفت: ما 4 گروه راننده را شناسایی کردیم که به ترتیب به این صورت بودند، افراد عصبی، خطرناک، جوان و بی‌حوصله، افرادی که علاقه‌مند به رانندگی هستند، افرادی که رانندگی را دوست ندارند و افرادی که آرام و امن رانندگی می‌کردند.

در این تحقیقات مشخص شد افراد بی‌حوصله و جوان بیش‌تر از دیگران در حین رانندگی عجله می‌کنند و بیش‌تر از بقیه احساس استرس و نگرانی به آن‌ها دست می‌دهد. حالت عصبی و نگران این راننده‌ها بیش‌تر به شکل هیجان و تحریک احساسات در جاده تبدیل می‌شود که در نهایت رانندگان را ترغیب به سرعت بیش‌تر و عصبی‌تر می‌کند. این رانندگان نه تنها در حین رانندگی اشتباهات بیش‌تری مرتکب می‌شوند، بلکه تعداد تصادفات آن‌ها نیز در یک دوره مشخص بیش‌تر از دیگران است.

این رانندگان برای آن‌ها که بتوانند با حس هیجان درونی خود کنار بیایند بیش‌تر در نواحی شهری اقدام به رانندگی با سرعت بالا می‌کنند و با احتمال بیش‌تری رفتارهای پرخطر از خود نشان می‌دادند.

از گروه دیگری از رانندگانی که علاقه زیادی به رانندگی با سرعت بالا دارند می‌توان به علاقه‌مندان به این کار اشاره کرد. بر خلاف رانندگان بی‌حوصله و خطرناک این رانندگان بیش‌ترین تعادل را بین هیجان و آرامش داشتند. برای این افراد ماندن پشت فرمان و رانندگی کردن هم لذت‌بخش و در عین حال چالش‌برانگیز است. با این‌که این رانندگان هم ممکن است با سرعت رانندگی کنند، اما آن‌ها کم‌ترین تعداد تصادفات را در بین چهار گروه دارند.

هاروی معتقد است این تحقیقات نشان می‌دهد که چرا تصادفات اتفاق می‌افتند. در بسیاری از مواقع به نظر می‌رسد رانندگان زمانی که تحت تاثیر هیجان هستند ساده‌تر حواسشان متوجه چیزهای دیگر در جاده می‌شود.

اما زمانی که رانندگان احساس بی‌حوصلگی می‌کنند در پاسخ به این احساس کارهایی می‌کنند که خطرات به مراتب بیش‌تری برای آن‌ها به همراه دارد. ذهن آن‌ها ناخودآگاه شروع به فکر کردن به موضوعات مختلف می‌کند، تمرکز خود را از دست می‌دهند.

مطالعات دیگر نشان می‌دهد اضافه کردن برخی پیچیدگی‌ها در طول جاده می‌تواند فواید زیادی در کاهش آمار تصادفات داشته باشد. برای مثال اضافه کردن موانعی در مسیر حرکت که رانندگان را مجبور به فرمان دادن در مسیرهای خاص می‌کند و رانندگی آن‌ها را از حالت یکنواخت خارج می‌کند یا حذف کردن موانع یکنواخت در طول جاده می‌تواند به حفظ توجه رانندگان در طول جاده کمک شایانی کند.

به اعتقاد محققان علاوه بر آن‌که مسیر حرکت خودروها باید کاملاً امن باشد و اصول مهندسی روز در آن به کار رفته باشد، باید تا حد ممکن از یکنواختی آن اجتناب کرد. مسیرهای یکنواخت باعث می‌شود رانندگان به سرعت توجه خود را از جاده برداشته و به فکر فرو روند. در این مواقع نیز رانندگان بیش‌تر از مواقع دیگر به فکر استفاده از وسایلی مانند موبایل می‌افتند که این موضوع نیز به نوبه خود می‌تواند آن‌ها را به سمت تصادف یا بروز رفتارهای پرخطر سوق دهد.